

Tâm Cảnh

*Từ ngày cất bước ra đi
Tình thân thiết thấy nhiều khi hững hờ
Buồn vui đong bẩy đến giờ
Gánh hoài lưng mỗi chực chờ đổi vai*

*Chiều tà ánh nắng vàng phai
Trăng treo nửa mảnh, sớm mai gió lồng
Cây vươn luống đất mới trồng
Chùa xa vắng tiếng chuông đồng lại đây*

*Đời chưa thoát khỏi vũng lầy
Tình trường đầy đủ đắng cay ngọt bùi
Mai này biển cạn sông vơi
Cầu mong thoát khỏi cảnh đời sầu xưa*

*Vô thường như chuyện nắng mưa
Nghĩa nhân đôi lúc thấy chua chát tình
Gắng tu chuyển hóa nghiệp mình
Cuối đời đừng để trở thành khói hương*

*Quê nhà còn mãi vẫn vương
Hàng cây đợi gió bên đường hóa duyên
Đêm về tâm cảnh diệu huyền
Trăng rằm treo mảnh đổ nghiêng ánh tà*

*Mỏi mòn con mắt buồn sa
Lời trăm năm vọng quê nhà cạn khô
Cuộc đời lơ lửng đôi bờ
Mai về chuốt lại vần thơ khuất ngàn*

*Biết còn người cũ hỏi han
Hay đang bay lạc cuối đàng dặm xa
Ước khi đến tuổi chiều tà
Đón người trở lại quê nhà chung vui!*

Trần Đan Hà